

1917-09-26

AFSENDER

Wilhelm Uhde

MODTAGER

Poul Uttenreitter

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Poul Uttenreitters oversættelse af dele af Wilhelm Uhdes biografi om Henri Rousseau blev trykt i juni-juli-nummeret 1918.

Afsendersted:

Frankfurt am Main

Modtagersted:

Kerteminde

Omtalte personer:

Eugène Figuière

Arkivplacering:

Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

DOKUMENTINDHOLD

Uhde giver gerne tilladelse til vederlagsfri oversættelse fra Rousseau-biografien til brug i Klingen og håber, at forlaget vil udvise samme imødekommenhed. Han beder om orientering om forlagets stilling og om at få tilsendt det relevante nummer af Klingen.

TRANSSKRIFTION

Frankfurt ^a/M

Neue Mainzer Str. 20

26. Sept. 17

Sehr geehrter Herr

ich, für meine Person, bin gern bereit, Ihnen das Übersetzungsrecht des Henri Rousseau, ohne Anspruch auf Honorar zu geben. Hoffentlich finden Sie bei Figuière das gleiche Entgegenkommen. Ich darf Sie wohl bitten, mir nach Erscheinen eine Nummer Ihrer Zeitschrift zu senden? Auch bitte ich Sie, mir die Antwort Figuière's mitzuteilen.

Hochachtungsvoll

Wilhelm Uhde

En Toldmand, som han for en sin Næ. Rommens indlede fra Morges til Aften, han gik Penge og holdt en Mængde dyre Gæster til hende, som all for-gæves. Han stængte ind på hende om at få Papirerne bragt i Orden til By-ligget. Men hun tænkte bare på at blive af med ham og sige:

«Det kan De selv sørge for.»

Han havde ikke et Øjeblik tænkt på at gifte sig med hende, men han tog hende straks på Ordre, lagde Formålsløst i Orden og lod hende til sig selv.

En Dag indfandt han sig en hun havde tænkt sig en god Ven at sig og had havde følt med. Hovuden? Til Kirken. Han blev gæl i Hovedet og mærkede Døren i det Rum, da de var kommet ned at Trapperne, og Rommens havde nært været Tænder af Sjænen, nogle Venner.

«Du skulde se, at forlængst dine Venner (Hjælp.)

Men Rommens svarede:

«Hvad har jeg gjort mig nogle Venner, nogle Skjæf og som Erindringer som jeg vil beholde.»

«Hvad vil du nu gøre?» spurgte Venner.

«Ja, omstændig svarede Rommens.

«Og som du vil det gøre. — Du skal Rommens her til mig og sige, at der var noget, han gerne ville tale med mig om, jeg skulde skrive en Afskrift af det, som jeg havde nogle Billeder af ham, som jeg var glad ved. Som jeg erfarde, var han fraværende med den samme Anledning til flere andre af sine Venner. Han tænkte sig at disse Afskrifter for at kunne forelægge dem for Fjenden Fjende og hvem han var på hende, at han var ligesom færdig til at høre om hans svære. Det var hans Natur imod at ville noget uden at kunne gennemføre det, og enden på at Dødsbølge endte han forgesen ind eller hende.

Jeg har kun kendt Rommens, da han var en gammel Mand. Han kom og be-søgte mig i et forlængende Kloster på Boulevard des Invalides. De høje Vin-druer er vilkårlig og uden for Parken, som en Alkalden, var den gamle Fer-ran ind i Værelset. Det er mærkt, jeg har tænkt ikke at hende, jeg harer hende kan hende svære. Men, da han noget længere ved sig. Han fortæller om Dødsbølge, da gamle Skæve og de vilde Dyr. Han taler om en Krig, som han skæf. Han bliver helt sørg.

«Når en Krig vil hende Krig, skulde en Rider gå op til ham og fortælle ham det.»

Den 14. Juli 1810 — den sidste Juli han oplevede — besøgte jeg ham tidligt om Morgenen på hans Værelse. Han er siddende i Parad med at skende Via i Glimmer.

1,9-10 s. 25

«Lader du Freden?» spurgte han. Jeg svarede ham bekræftende, og vi drak-ke alle på Fred. Han tog hans nye Hånd, stregte mig hen til Vinduet og stier mig blødt en hel Mængde som jeg var op og Læse.

Nogle Lige svarede. På en varm Augustdag havde jeg på hans Dør. Jeg har bare bare og udsat Døren. Han lagde til Sengen, Anger og god og ind-fald, han har bare på Døren og lader noget. Han er som apert, at han ikke jager Thoren ved, som ender i Døren på hans Døds, som han taler om, at han var vil op og skæf. Nogle Dage efter Rader jeg, da jeg kommer hjem på sin Værelse, en hel del, bare der var. Rommens havde den ene endelig som hørte som noget at komme hen på Hospital Nether. Han ligger for Rader. Jeg skæf mig derved og Rader hende i en Tilstand, der ikke vilde noget. Han. Jeg skæf hende ved hans Sang, og han holder sin Hånd fast omstændig.

To Dage senere døde han.

Tegning af Rommens.

1,9-10 s. 26

Frankfurt a/M
Neue Mainzer Str. 20
26. Sept. 18.

Sehr geehrter Herr

ich, für meine Person, bin
gerne bereit, Ihnen das
Übersetzungsrecht des
Henri Roussier, ohne
Anspruch auf Honorar
zu geben. Hoffentlich fin-
den Sie bei Fiquière
das gleiche entgegenkom-
men. Ich darf Sie

Gohl bitten, mir nach Er-
scheinen eine Nummer Ih-
rer Zeitschrift zu senden?

Auch bitte ich Sie, mir
die Antwort Figinière's
mitzuteilen.

Hochachtungsvoll

Wilhelm Meise